

Figuur 1: beelden in het zichtbare licht uit het orkaanseizoen van 2008 van de tropische cyclonen Gustav bij Cuba, 30 augustus (a) en Ike boven de Atlantische Oceaan ten noordoosten van de Bovenwindse Eilanden, 4 september (b). Satelliet: Terra. Instrument: MODIS. Bron: NASA/GSFC MODIS Rapid Response Team.

Rampotoerisme vanuit de ruimte

De tropische cyclonen in het Caribisch gebied waren de afgelopen maanden geregeeld in het nieuws, meestal in ongunstige zin. Vooral Cuba kreeg er flink van langs; er trokken in één orkaanseizoen maar liefst drie hurricanes over het eiland. Vanuit de ruimte valt er echter veel te genieten, ook al voel je je bij het bekijken van de satelliethoebeeldens soms een ordinaire rampoerist.

Het meest opvallende kenmerk van een tropische cyloon op satelliethoebeelden is het enigszins donkerke, wolkenvrij oog. Daaromheen zit een muur van actieve buienwolken. De lucht gaat er met snelheden van honderd tot honderdvijf kilometer per uur omhoog. Bovenin, op zo'n achttien kilometer hoogte, stroomt de inniedels sterk afgekoelde lucht met bewolking weer spaalsgewijs naar buiten. Aan de bovenkant van de cyloon vormt zich een ijskoude, felwitte kap van ijsvlokken, die op zichtbaarheid van weersatellieten markant zichtbaar is. De karakteristieke kenmerken van bovenaf bekeken tropische cyclonen zijn goed terug te vinden op de satelliethoebeelden van figuur 1. De beelden van Gustav en Ike, twee van de drie

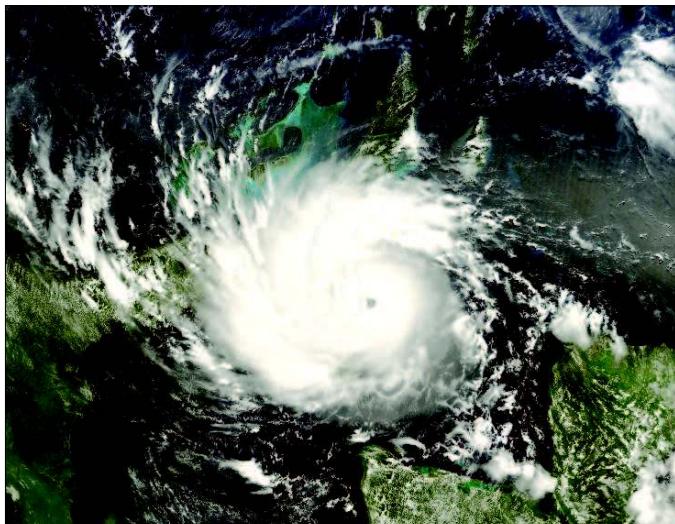
orkanen die in het hurricaneizoen 2008 over Cuba raasden, zijn gebaseerd op meetgegevens van het MODIS-instrument op de Amerikaanse satelliet Aqua, de zusatelliet van de eerdergenoemde Terra. Het oog oog minder koud dan de paars ingekleurde bewolking eromheen. In onbewoede gebieden lezen we de temperatuur af van het zeewater of het landoppervlak.

Wind

2008 (figuur 2) is gebaseerd op meetgegevens van het AIRS-instrument op de Amerikaanse satelliet Aqua, de zusatelliet van de eerdergenoemde Terra. Het oog oog minder koud dan de paars ingekleurde bewolking eromheen. In onbewoede gebieden lezen we de temperatuur af van het zeewater of het landoppervlak.

Kees Floor

Kees Floor verzorgt cursussen, workshops, lezingen en gescreven teksten over het weer en aanverwante onderwerpen. Veel van zijn bijdragen aan *Zennit* (en andere tijdschriften) zijn te vinden op keesfloor.nl.

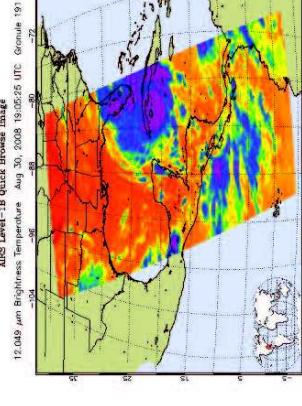

Figure 1: Brightness Temperature (K) over de tropische cyloon Gustav, 30 augustus 2008. Satelliet: AIRS. Instrument: AIRS. Bron: NASA/JPL.

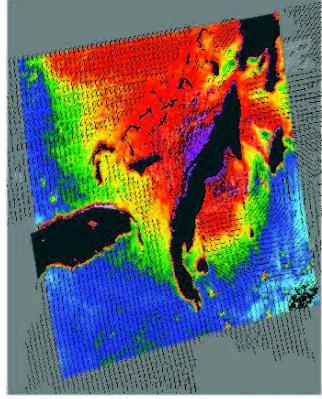

Figure 2: Brightness Temperature (K) over de tropische cyloon Gustav, 30 augustus 2008. Satelliet: AIRS. Instrument: AIRS. Bron: NASA/JPL.

oceaanwater op. Deze zilverwitte band wordt veroorzaakt door weer-spiegelingen van zonlicht in die delen van het zeoppervlak die toevallig de juiste stand hebben om als spiegelend vlak tussen zon en satelliet op te kunnen treden. Om dit effect te krijgen moet de zee niet te wild zijn en mag het licht niet te hard waaien. Informatie over de opvallende windsnelheden rond een orkaan is vanuit de ruime wel te verkrijgen met andere instrumenten dan de MODIS of de AIRS. Zo maken zogeheten scatterometers gebruik van radiogolven, die geen last hebben van bewolking om meegedragen van nabij het aardoppervlak te verzamelen. De windsnelheid wordt afgeleid uit het gedrag van het zeoppervlak; er zijn dus alleen windwaarnemingen boven zee beschikbaar. Het satellietselbst van figuur 3 geeft een voorbeeld, gebaseerd op data van de Amerikaanse Quikscat-satelliet. We zien het windpatroon rond Ike op 8 september 2008. Het oog van de orkaan lag op dat moment boven het zwar getroffen Cuba. De grootste windsnelheden, windkracht 9 of meer, zijn weergegeven in paars. Overigens is om in aanmerking te komen voor de benaming orkaan windkracht 12 een vereiste.

De windaanjans in figuur 3 geven de windrichting. Witte vannetjes duiden op gebieden met hevige regenval. Ten noorden van Cuba zien we Florida, ten oostzuidoosten ligt Haïti en ten zuiden Jamaica. Dordt er van deze landgebieden geen waarnemingen beschikbaar zijn, tekenen de con-

touren zich duidelijk af tegen de ingekleurde zeegebieden, waar wel gemeten kan worden.

Regen

Direct buiten de 'wolkennuur' van een tropische cyloon bevinden zich regenbanden, die evenwijdig aan de wind naar het centrum toe lijken te spiralen. Om deze banden in beeld te brengen, zijn weer andere instrumenten beschikbaar. Zo bevinden zich op de Tropical Rainfall Measuring Mission (TRMM) satelliet, die in november 1997 gelanceerd werd, de TRMM-neerslagradar (PR) en de TRMM-Microwave Imager (TMI). Figuur 4a, bevat beelden van Paloma, de derde orkaan die Cuba in 2008 reisende. De neerslaghoeveelheden in de middelste, wat lichter getinte strook zijn van de PR, die daarbuiten van de TMI. De neerslagwatten worden gepresenteerd in een satellietselbst met bewolksbeelden, gebaseerd op infrarooddata, genomen door de TRMM Visible Infrared Scanner op dezelfde satelliet.

Het satellietselbst van figuur 4a is van 7 november 2008. Paloma lag op dat moment boven de Caraïbische Zee tussen Honduras en Cuba. Uit het beeld is op te maken dat de lucht zich voortbeweegt rond een gesloten oog.

Rondom het oog bevindt zich een ringvormig gebied met matige regen (groen). Een uitgebreid regengebied met lichte (blauw) tot matige regen strekt zich verder naar het noordoosten uit. In de wolkennuur aan de oostzijde regent het hard (rood).

Figuur 4b is van hetzelfde tijdstip als

Figure 5: spoor van neerslag dat de tropische cyloon Ike achterliet langs zijn baan over het Caraïbisch gebied, gebaseerd op metingen van instrumenten op de Tropical Rainfall Measuring Mission (TRMM) satelliet. Tevens zijn de posities op de verschillende tijdstippen weergegeven. Bron: Hal Pierce (SSAI/NASA/GSFC).

vrij karakteristiek voor de doorsneetropische cyclonen die het Caraïbische gebied aandoen in het orkaanseizoen. Officieel loopt dat van 1 juli tot 1 december, maar het gaat vooral om de maanden augustus, september en oktober. In die periode is het water van de Atlantische Oceaan en de Caraïbische zee warm genoeg om tropische cyclonen te kunnen laten生成. De hurricanes onstaan in die periode uit storingen die veelal afkomen uit Afrika. Vervolgens steken ze al ontwikkeld met een oostelijke storming de Atlantische Oceaan over. De passaatwinden dragen tropische cyclonen naar het Caraïbische gebied, waar ze over de eilandengroepen raken, voornamelijk in Texas, Louisiana of Florida aan land te gaan. Sommige, naar het noorden afgebochten, tropische cyclonen komen recht in de westelijke stroming van de Amerikaanse staten Texas, Missouri, Illinois en Indiana. Daarnaast had men langs de kusten van Texas en Louisiana te kampen met door orkaanwinden opgewierpt zeeewater, dat het land binnenbrong (zie verderop).

Baan en seizoen
Achteraf kan met TRMM-gegevens een volledig neerslagspoor in kaart

Figure 5: spoor van neerslag dat de tropische cyloon Ike achterliet langs zijn baan over het Caraïbisch gebied, gebaseerd op metingen van instrumenten op de Tropical Rainfall Measuring Mission (TRMM) satelliet. Tevens zijn de posities op de verschillende tijdstippen weergegeven. Bron: Hal Pierce (SSAI/NASA/GSFC).

Figure 6: de ondiepe wateren van de Golfo de Batabano in dat zeegebied weer de gebruikelijke turquoise tinten, zoals het heeft van zuster satelliet Terra op 5 september 2008 laat zien (b). Instrument: MODIS. Bron: NASA/GSFC MODIS Rapid Response Team.

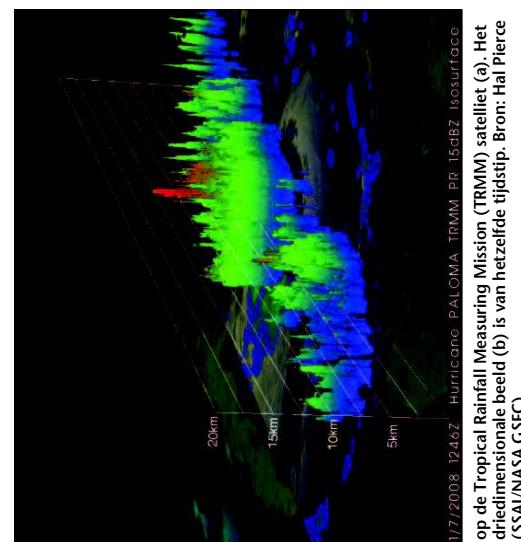

Figure 7: Hurricane Paloma TRMM PR 15dB7 Issurface. Het diemdimensionale beeld (b) is van hetzelfde tijdstip als (a). Vier dagen later overheer-

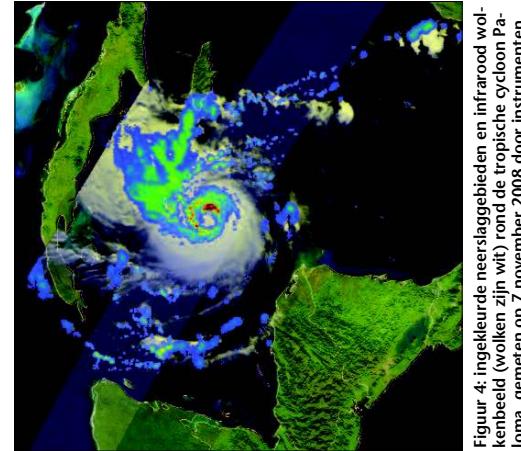

Figure 8: Hurricane Paloma TRMM PR 15dB7 Issurface. Het diemdimensionale beeld (b) is van hetzelfde tijdstip als (a). Vier dagen later overheer-

Voor hurricanes die onstaan in het naseizoen, zoals Paloma, gelden andere regels. Gemiddeld komt er in november om het andere jaar een orkaan tot ontwikkeling. Dat zo'n orkaan dan uitgroeit tot categorie 4 is uiterst zeldzaam; alleen Lenny uit 1999 wist op een latere kalenderdatum de categorie-4-status te bereiken. De late orkanen ontwikkelen zich meestal boven het midden of het westen van de Caraïbische Zee, omdat het zeewater alleen daar dan nog warm genoeg is om tropische cyclonen te kunnen ondersteunen. Voor Cuba bestaat het orkanenseizoen daardoor voornamelijk uit de maand oktober en november. De ijsige zwaarste orkanen die Cuba de afgelopen honderd jaar teisterden, traden op in die maanden: de vijfdaagse cyclon van 13-17 oktober 1926, de hurricane van 18 en 19 oktober 1924, de cyclon van 20 oktober 1926, de huijvormer van Santa Cruz del Sur van 9 november 1932 en de Pinar del Rio hurricane van 18 oktober 1944. Uit dit overzicht blijkt al dat de naamgeving van de tropische cyclonen desinds afweek van de huidige gebruiken met afwisselend jongens- en meisjesnamen.

EFFECTEN EN SCHADE

Satellietbeelden worden niet alleen gebruikt om er de tropische cyclonen zelf mee te bekijken; ook de schade of andere veranderingen die

telliebeeld 6b van 5 september 2008 laat zien dat het water zes dagen later ondanks de fikse buien weer zijn normale tint had aangenomen.

GALVESTON, TEXAS

De ASTER-beelden van figuur 7 brengen ons terug naar Ike. Nadat Cuba was aangevlucht, zette deze orkaan over de Golf van Mexico koers naar de Amerikaanse zuidkust. Daar trok hij vlak bij Galveston tijdsens hem denken aan wat hij zag tijdens zijn bezoek aan Hiroshima in augustus 1945. Door Gustav liepen honderd duizend woningen en gebouwen schade op, waarvan er ten minste 6000 onherstelbaar beschadigd bleken. Daarnaast troden er overstromingen op. Op de MODIS-beelden is van die schade weinig te zien. Met een resolutie van 250 meter zijn ze te grof voor dergelijke details. Toch is aan satellietbeeld 6a van 1 september te zien dat er een krachtige orkaan is overgetrokken. De ondiepe wateren van de Golfo de Batabano zijn namelijk melkvrij; gewoonlijk overheersen daar turquoise tinten. Gustav bracht het waterlink in beroving, waaihij onder andere lichtigert zand naar het oppervlak kwam. De bruine tinten langs de kust worden veroorzaakt door sediment dat in het water terecht is gekomen. Het is weggespoeld door hevige regenval of meegenomen door de door de orkaan opgewekte vloedgolven. Sa-

teliebeeld 6b van 5 september 2008 laat de aardoppervlak teweeg worden die de orkaan, zijn sons uit de bedden at te leiden. De tropische cyclon Gustav, voorbereidt het eiland 30 augustus (zie figuren 1a en 2). Het was alsof het eiland was getroffen door een atoombom', schreef Fidel Castro in de patriottkrant. De beelden van de verwachtingen op de Cubaanse IV deden hen denken aan wat hij zag tijdsens hem denken aan wat hij zag tijdens zijn bezoek aan Hiroshima in augustus 1945. Door Gustav liepen honderd duizend woningen en gebouwen schade op, waarvan er ten minste 6000 onherstelbaar beschadigd bleken. Daarnaast troden er overstromingen op. Op de MODIS-beelden is van die schade weinig te zien. Met een resolutie van 250 meter zijn ze te grof voor dergelijke details. Toch is aan satellietbeeld 6a van 1 september te zien dat er een krachtige orkaan is overgetrokken. De ondiepe wateren van de Golfo de Batabano zijn namelijk melkvrij; gewoonlijk overheersen daar turquoise tinten. Gustav bracht het waterlink in beroving, waaihij onder andere lichtigert zand naar het oppervlak kwam. De bruine tinten langs de kust worden veroorzaakt door sediment dat in het water terecht is gekomen. Het is weggespoeld door hevige regenval of meegenomen door de door de orkaan opgewekte vloedgolven. Sa-

Het is High Island, dat kennelijk hoog genoeg lag om boven de vloedgolf uit te tronen.

LANGGERELTEKE, BRUINE BAND

Hoevel de zwaarste vloedgolven Galveston en directe omgeving troffen, liet de orkaan Ike ook de oostkustzone van Texas en die van Louisiana niet onberoerd. De vloedgolven drongen er ver het land binnen, dat daar uit draslanden (wetlands) bestaat. Het zoute water tastte de planten aan, die slap gingen hangen en bruin verkleurden. De bruine tinten zijn in het MODIS-zichtbaarheidbeeld van figuur 8 goed te zien. De langekekte, brune strook langs de kust strekt zich uit over een lengte van honderden kilometers. Het zoute water kon niet overal even snel naar zee terugstromen. Op plaatsen waar het water langer bleef hangen, ondervonden de planten meer schade dan elders. Hier en daar is ook de begroeiing weggeslagen door de beginnende of terugkerende wintermaas. Hoe lang het duurt voor het gebied zich zal herstellen, is niet bekend. De draslanden van Louisiana waren nog niet bekomen van de schade die in 2005 werd aangericht door de tropische cyclonen Rita en Katrina. Bovendien was het gebied ditmaal extra kwetsbaar omdat het water dat de vloedgolven van Gustav hadden aangevoerd, nog niet overal naar zee was teruggevloeid of was verdamppt.

Ten noorden van de brune strook van beschadigde draslanden hebben de vloedgolven geen schade meer aangericht. Eerst zijn de lichtgroene tinten van cultuurgrond zichtbaar,

Figuur 7: de zwaarste vloedgolven die de orkaan Ike toebracht, drongen bij Galveston, Texas het land binnen. Waar de vloedgolven hebben huisgehouden, is de vegetatie weggevaagd. Op de beelden is bewolking wit, vegetatie rood, water blauw en bebouwing of kale grond bruin. In het schadevrije beeld van 15 augustus 2006 domineren de rode tinten, ook in de kuststrook (a). Na de vloedgolf is op 28 september 2006 de vegetatie uit de kuststrook verdwenen en is deze zone bruingetint (b). Satelliet: Terra, Instrument: ASTER. Bron: NASA/GSFC/METI/ERSDA/JAROS, and U.S./Japan ASTER Science Team.

Figuur 8: de draslanden (wetlands) langs de noordkust van de Golf van Mexico zijn overgespoeld door vloedgolven die ontstaan door de orkaanwinden van de tropische cyclone Ike. Daarbij werd schade aangericht in de bruingebleekte strook langs de kust. Datum: 26 september 2008. Satelliet: Terra, Instrument: MODIS Rapid Response Team.

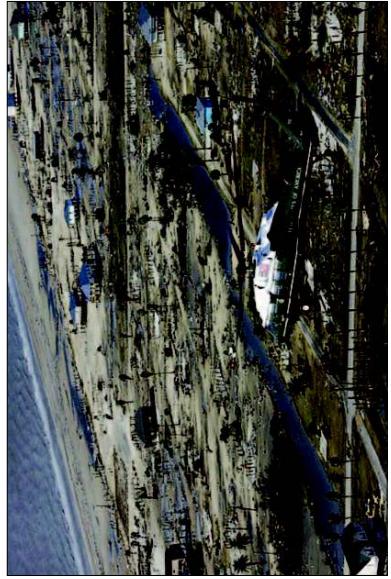
Figuur 8: de draslanden (wetlands) langs de noordkust van de Golf van Mexico zijn overgespoeld door vloedgolven die ontstaan door de orkaanwinden van de tropische cyclone Ike. Daarbij werd schade aangericht in de bruingebleekte strook langs de kust. Datum: 26 september 2008. Satelliet: Terra, Instrument: MODIS Rapid Response Team.

De grote variëteit aan beelden die beschikbaar zijn van tropische cyclonen in het water zichtbaar. Midden rechts komt de Mississippi uit in de Golf van Mexico. De kleur van het sediment dat de rivier meevooert, is bruin.

RAMPTOERTISME

De grote variëteit aan beelden die beschikbaar zijn van tropische cyclonen in het water zichtbaar. De grote variëteit aan beelden die beschikbaar zijn van tropische cyclonen in het water zichtbaar. In het Caribisch gebied, maakt het mogelijk de hurricanes tot in details te volgen. Op de klassieke satellietbeelden in het zichtbaarlicht en in het infrarood rechts komt de Mississippi uit in de Golf van Mexico te recht. Op het satellietbeeld is dat goed te zien. Het water is erdoorende grond mee richting zee. Een deel daarvan ligt mogelijk nog op de draslanden in de baaien strook, de rest kwam in het water van de Golf van Mexico terecht. Op het satellietbeeld is dat goed te zien. Het water is hier en daar ook door de beginnende of terugkerende wintermaas. Hoe lang het duurt voor het gebied zich zal herstellen, is niet bekend. De draslanden van Louisiana waren nog niet bekomen van de schade die in 2005 werd aangericht door de tropische cyclonen Rita en Katrina. Bovendien was het gebied ditmaal extra kwetsbaar omdat het water dat de vloedgolven van Gustav hadden aangevoerd, nog niet overal naar zee was teruggevloeid of was verdamppt.

Ten noorden van de brune strook van beschadigde draslanden hebben de vloedgolven geen schade meer aangericht. Eerst zijn de lichtgroene tinten van cultuurgrond zichtbaar, door de overvloed aan sediment groen en bruin geblit. De normale kleur van het water is donkerblauw, zoals middens in het water in het helderblauw. Danzelfde toegenomen resolutie van de satellietbeelden is het zichtbaar in voldoende detail zichtbaar om effecten van het langstrekkende van een tropische cyclone te kunnen waarnemen. Omdat we weten dat de hurricanes slachtoffers eisen, aanzienlijke schade aanrichten en veel menselijk leed veroorzaken, voelen we ons soms wat ongemakkelijk, we lijken ons net te gedragen als rampotenten. Maar gelukkig verkeren we in goed gezelschap: ook de Amerikaanse president Bush kon de verleiding niet weerstaan en stapt in de helikopter om nog voor de machtswisseling in het Witte Huis de chaos van de verwelkomingen in zijn thuisstad Texas met eigen ogen te aanschouwen (figuur 9).

Figuur 9: vanuit een helikopter inspecteert de Amerikaanse president Bush de schade die de tropische cyclone Ike heeft aangericht langs de kust van zijn thuisstad Texas. Minder machtige verwoeders moesten zich als rampotent helpen met de overigen schitterende satellietbeelden op internet. Foto: Kevin Lamarque/Reuters